

afgjort var af samme Mening, som jeg har tilladt mig at udtale idag. Med den samme Bemærkning vil jeg henvende mig til den ærede nuværende Indenrigsminister, hvad Billigheds spørgsmaalet angaar, thi ogsaa i denne Retning var den daværende Indenrigsminister fuldstændig enig i den Opfattelse, jeg paa Udvalgets Flertals Vegne har tilladt mig at gjøre gjældende. De Herrer, der ville undersøge denne Sag nærmere, skal jeg i saa Henseende tillade mig at henvise til de Forhandlinger, der i 1862 fandt Sted, da Lovforslaget om Broen over Guldborgsund forelaa Thinget. Naar den ærede Indenrigsminister yttrede, at han fandt, at, hvad Godsferne Tuglfang og Prierflod havde vundet i Værdi ved Anlægget over Guldborgsund kommer Godsets Bønder og ikke egentlig Gieren af Godset til gode, da forstaar jeg ikke ganske den ærede Ministers Mening; thi hvad der giver Bøndergaardene paa Godset en forøget Værdi, trode jeg ogsaa maatte anses for en Fordel for Godseieren; men jeg skal dog yderligere oplyse, at Godseieren eller Gieren af Færge-monopolet, som jeg vil kalde det, efter hvad jeg har ladet mig sige fra paalidelig Kilde, er meget betydelige Skovstrækninger, som netop have vundet betydeligt i Værdi ved Anlægget, at han tidligere havde Kornmagasiner liggende nede ved Sundby, som han benyttede for derfra at overføre sine Produkter til Nykøbing, hvad der medførte ikke ringe Besøftning og Besvær for ham, medens der nu ikke kan være Tale herom, da han uden Besøftning kan kjøre Produkterne over Broen. Forrigt skal jeg ikke komme ind paa atter at fremhæve de forskjellige Momenter, som jeg tillod mig i mit første Foredrag at gjøre gjældende, og som i alt Fald for mig ikke lade nogen Tvivl tilbage om, at der i Virkeligheden ikke her er Tale om noget Billighedshensyn, som der kunde være Anledning til at tage ligeoverfor dette Færgeprivilegium. Den ærede Minister yttrede, at det maatte dog erkjendes at være en ringe Sum, der var Tale om, og en meget billig Erstatning. Ja, deri kan jeg forsaavidt være enig med den ærede Minister, især naar jeg ser hen til de Fordringer, der oprindeligt ere

stillede af Færgeeieren. Først lod Fordringen paa 47,000 Rd., saa gif man ned til 20,000, derpaa til 10,000 og nu til 6000 Rd. Naar man ser hen hertil, maa det vistnok siges, at man maa anerkjende, at den ærede Indenrigsminister har gjort sig megen Fleid i denne Sag, og at det forsaavidt maa anses for at være et heldigt Resultat; hvortil Forhandlingerne have fort; men det, der fattes mig, er en Erkjendelse af, at der til Grund for den hele Fordring ligger et virkeligt Billighedskrav. Den ærede Minister ansatte, at man havde overført Færgelauget i Aalborg vist sig billig. Ja, jeg betvivler ikke, at naar der virkelig er Billighedsgrunde tilstede, vil ogsaa Thinget i paakommende Tilfælde være billigt, og overført Aalborg var der Billighedsgrunde, idet der var overordentlig Meget, der kunde tale til Fordel for Færgelauget. Men min Argumentation gaar ud paa, hvad jeg tror at have vist, saa godt jeg formaar, at overført den Færgeeier, her er Tale om, kan der ikke være Spørgsmaal om noget Billighedshensyn. Jeg beklager, hvis Thinget skulde have opfattet mine Udtalelser som et Forsøg paa at formaa Thinget til at desavouere Ministeren i denne Sag. Dertil giver min Udtalelse ingen Anledning. Jeg har tværtimod sagt, at jeg meget paafjønner den ærede Ministers Holdning i Spørgsmaalet, idet han idelig og idelig har vægret sig ved at anerkjende nogen Ret, og kommer man først ind paa en Afgjørelse af et Billigheds spørgsmaal, kan man jo have overordentlig delte Meninger derom. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) apellerede til Thingets sunde Sands, tror jeg han sagde, og bad erindret, at et magert Forlig er bedre end en fed Proces. Jeg er nu ikke a priori saa absolut bange for Processer som det ærede Medlem, maasse fordi jeg har mere at gjøre dermed end det ærede Medlem — det er i sig ikke saa forfærdeligt med en Proces — men forøvrigt skal jeg erkjende det Fornuftige og Rigtige i Sætningerne i deres Mindelighed. Jeg tillod mig imidlertid første Gang, jeg havde Ordet, at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det let kunde blive en stor Illusion med det billige Forlig, som